

Teltek a napok, és mi mokaszinunkat jól megkötve Winnetou nyomába eredtünk a környék nevezetességeihez, melyek közül a legnagyobb sikert talán a bogácsi strand aratta.

A törzsfőnökök kézzől kézzel adják a kalumetet (békepipát)

„Napról – lapra” ismerkedtünk meg a Nagy indiánkönyv meséivel, miközben ádázan küzdöttünk a helyi sápadtarcú focicsapat, s az előttünk álló Winnetou-próba feladataival.

Nem mindenkinek sikerült a vadló betörése

Hát csoda-e, hogy e nagy kavalkádban néhány dolog elvesztette a gazdáját? Rendes táskák, tusfürdők, ruhadarabok keresték őket valamilyen előadással kiváltó rendetlen gazdáikat.

Kaptár-kövek

Tábori olimpia

Még a tábori zászlónak is nyoma veszett!? Talán az ifis indiánok keze van a dologban? A hadi ösvényre lépő fiatal táborlakók estébe nyúlt számháborúban szerezték vissza Winnetou zászlaját.

Békepipa füstje és harsány horkolás szállt az éjszakai égbolt felé, mikoron „mindig éber” indiánjaink bölényvadászatra fogtak, vagy éppen bátorságukat tették próbára.

Egy ismeretlen út sötét kanyarulatai, vagy egy csapat, fullánkját szegezõ darázsifjonc? Nem féltünk! Mit nekünk egy csapat zümi!

Töretlen jókedvvel küzdöttünk a tábori olimpián, s mókáztunk együtt az indián-gyereknapon...

Jó volt együtt lenni. A közös éneklések, az esti táncok, egyetlen úttörő-indián szívvel kovácsolták össze az öt törzset, és a tábor apraját és nagyját.

Készülnek az íjak és parittyák

Most, így visszagondolva, talán nem csak én érzem úgy, hogy ez a szív, a tábor után is, egyként dobog majd tovább...

*sajtbólvanahold
(Gombi)*

A 4092. sz. Dózsa György Úttörőcsapat csapatvezetősége köszönetet mond mindazoknak, akik hozzájárultak a tábor sikeres megrendezéséhez: Gyenes Józsefnének, Kallós Angelikának, Kiss Tibornak, Kreiter Editnek, Lendvay Zoltánnak, Ordasi Lászlónak, Ordasiné Varga Erzsébetnek, a Szülői Munkaközösségnek, Pest Megye Önkormányzatának, az Ifjúsági, Családügyi, Szociális és Esélyegyenlőségi Minisztériumnak és Cserépváralja Önkormányzatának.